

Δ Ε Μ Ο Ε Ι Α

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 11de jaargang - nummer 10 - 20 april 1994.

Maskers af!

Wat de NSV publiekelijk verhuult maar in eigen kring openlijk verdedigt.

Na de twee recente "bezoekjes" (22 februari en 24 maart) van de NSV aan onze universiteit werd bijna iedereen bewust van de problematiek. "Wat is de NSV? Waarom moeten wij de NSV weigeren?" zijn vragen die centraal staan in de houding van de VUB tegenover extreem-rechts. In de nacht van zaterdag 26 maart werd een raam van een kampsokot waar een affiche hing met "NSV niet op de VUB" ingegooid. De volgende dag (toevallig, de dag van de Hand in Hand betoging, nietwaar) werden twee personen die stickers met extreem-rechtse slogans aan het plakken waren, op de kampus gesignaleerd. Vandaar de noodzaak van een doorlichting.

In de loop van de jaren rekruteerde het Vlaams Blok verschillende kaderleden uit de Nationalistische Studentenvereniging (N.S.V.) en het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV). Meest frappante figuren: G. Annemans en F. Dewinter. Belangrijke bezigheden van deze verenigingen: het organiseren van studentezangfeesten, meetings of debatten waarop migranten, marxisten, socialisten, homo's, ... het moeten ontgelden en waar sprekers als Filip Dewinter, Karel Dillen of Gerolf Annemans wel eens het woord voeren.

De NSV en haar standpunten

De NSV eist onvoorwaardelijke amnestie (In deze context: kwijtschelding van straf en schuld van personen die schuldig werden bevonden aan het stellen van daden tegen de Belgische staat of tegen haar onderdanen gedurende WOII. Meer specifiek door de samenwerking met of het verlenen van steun aan de vijand (Nazi-Duitsland; kollaboratie.) is tegen abortus en beschouwt het traditionele gezin als de basis van de samenleving. De NSV gelooft in de kwalitatieve ongelijkheid van de mensen en volkeren. De verschillende 'volkeren' moeten zich dan ook onafhankelijk van elkaar kunnen ontwikkelen zonder dat er 'vermenging' optreedt. Vandaar de verwantschap met de extreem-rechtse blanke Zuidafrikanen en de apartheidsideologie. Bart Stevens (NSV) hierover: "De essentie van een volk ligt in het ras, in ons geval het noordras. Het karakter van een ras

Om het voortbestaan van onze cultuur en ons volk als organische eenheid te verzekeren, komt het erop aan het ras zuiver te houden." Hans Carpels (voormalig NSV'er en echtgenoot van Marijke Dillen (parlementslid Vlaams Blok)) vervolgt dit met: "Nu is het zo dat mensen ongelijk zijn en ook zullen blijven, zodat men dus zeker niet op basis van gelijkheid een staatsvorm moet ontwerpen zoals de democratie." Net zoals voor het Vlaams Blok is voor de Nationalistische Studentenvereniging democratie dus maar goed om gebruik van te maken om uiteindelijk te komen tot een staatsvorm in functie van een hoger doel: de 'Vlaamse Natie', haar leider(s) of iets dergelijks. Dat het publiek hiervoor voortdurend leugens, verdraaiingen of uitspraken buiten context voorgeschoteld krijgt, vindt men blijkbaar heel gewoon. In een interview met BRT-TV verdedigde G. Annemans deze aanpak van het Vlaams Blok met de uitspraak dat "het aan de andere partijen is om de standpunten van het Vlaams Blok te weerleggen". De kracht van dit soort (vervalste) argumentatie van extreem-rechts mag niet onderschat worden. Getuige Koen Elst: "Of het Vlaams Blok nu fascistisch is of niet, laat het zijn ideeën maar confronteren met anderen ideeën. Onze democratie is sterk genoeg." Een uitspraak uit 1989 als a-politiek geprofileerd student aan de KUL. Vanaf medio '92 vinden we Elst (ondertussen wetenschappelijk medewerker aan de KUL) terug op tal van extreem rechtse vormingsdebatten als spreker over 'de dreiging van de Islam'.

Een kleine greep uit recente wapenfeiten

Mei '89, VUB: SoR-voorzitter Geert Baetens krijgt voor gebouw M enkele flinke slagen te verwerken van NSV'ers die even daarvoor hun lijfblad *Kraaipeet* waren komen uitdelen voor het studentenrestaurant.

(vervolg op pagina 2)

ORGANENHANDEL

De waarde van menselijke organen: een debat tussen economen en ethici.

Op het einde van vorig jaar ontstond in *De Morgen* een debat-in-afleveringen rond de mogelijkheid van een handel in organen van levende donoren. De hoofdrolspelers waren Gentse ethici die reageerden op het standpunt van een Gentse nierspecialist, en een prof econome van de VUB, Wim Van den Panhuizen. Studiekring Vrij Onderzoek vond Professor Van den Panhuizen bereid opnieuw zijn controversieel standpunt te verdedigen in een debat met Guido Pennings (bio-ethicus) en Dr. Verbeelen (nefroloog), dat plaatsgrijpt op maandag 25 april om 20u in 4G108.

Het debat in *De Morgen* werd op gang gebracht door een Gentse nefroloog (of nierspecialist) Severin Ringoir, die in *Telefacts* en daarna in een interview met *De Morgen* de oplossing voorstelde voor de dure kunstnier en het tekort aan nieren: "Een arme Latijns-Amerikaan met vier kinderen verkoopt zijn nier voor 250.000 frank aan het Belgische ziekenfonds en kan zijn kroost voortaan naar school sturen." De ethische dimensie spiste zich voor Ringoir voornamelijk toe op het aandeel van profiteurs als tussensepersonen, vandaar zijn wijs voorstel om het Riziv als wettelijke tussenschakel en 'erkend verdeler' te laten optreden. Eeh Leuvense collega van Ringoir noemde het "een criminele stap die we zelfs niet zouden durven overwegen". Vier Gentse ethici formuleerden een antwoord op Ringoirs standpunt in *De Morgen*. "Wat de billijke vergoeding betreft, bestaat er onder zowat alle ernstige medische ethici en bio-ethici een consensus dat handel in menselijke organen en weefsels ten gronde immoreel is." Verder noemen zij Ringoirs voorstel een vorm van neokolonialisme en, van 'vrijwilligheid' kan niet meer gesproken worden wanneer de potentiële donor in geldnood verkeert. "Het is verkeerd mensen uit te buiten om andere mensen van de kunstnier te houden".

Professor Van den Panhuizen van de VUB zorgde voor een nieuwe aflevering in het debat. Het standpunt van de prof in "mikro-economie" is te voorspellen: "onder zowat alle ernstige ekonomen van de 'welfare economics' bestaat er een consensus over dat handel in menselijke organen, indien korrekt georganiseerd, ten gronde wel degelijk aanvaardbaar is en bovendien welvaartsverhogend kan werken (...)

Welvaartsekonomen worden voortdurend gekonfronteerd met vraagstukken waarbij een mensenleven moet worden afgewogen tegen een geldbedrag." We kennen allemaal wel de toepassingen van de verzekeringswereld. Van den Panhuizen geeft zelf het "schokkendste voorbeeld" uit zijn vak: "volgens onze berekeningen heeft het geen zin een crapuleus misdadiger (b.v. een sadistische kinder- verkrachter en -moordenaar die wel een gelukkig jeugd heeft gehad; ik ben gerechtigd dit sentimentele voorbeeld te hanteren, want de moralisten hadden het in hun standpunt ook voortdurend over arme drommels die door vadsige Europeanen een nier worden afgetoggeld) niet te executeren en dus levenslang een weinig waardevol gevangenisbestaan te laten leiden, wat de gemeenschap ongeveer 100 miljoen frank kost, indien daar tegenover staat dat met dit bedrag de aanleg van een fietspad kan worden gefinancierd waardoor, dat is statistisch zeker, een kinderleven zou worden gered. Welke keuze is hier eigenlijk immoreel?" Volgens hun berekeningen komen deze welvaartsekonomen tot de objectieve waarde van de gemiddelde Belg van ongeveer een kwart miljard frank. Als het geheel een prijskaartje krijgt, dan moet ook de prijs van de delen bespreekbaar zijn. Wat de organenhandel betreft stelt Van den Panhuizen dat "de korrekte prijs voor de transactie ligt tussen de 'baten' voor de ene en de 'kosten' voor de andere, waarbij beide betrokkenen er beter van worden, wie ze ook wezen, waar ze ook leven, of ze arm of rijk zijn." Van den Panhuizen wenst daarom in die materie geen "betutteling" uit moraalwetenschappelijke hoek. "Waar halen de moralisten het recht vandaan de burgers te ontzeggen baas te zijn over hun eigen organen?" Van den Panhuizen wijst wel op de taak van de overheid om uitbuiting van onwetendheid onder de groep van donoren te voorkomen. Hij besluit: "Het siert de RUG-moralisten dat zij, gedreven door sociale bezorgdheid, een praktijk die zij ten onrechte als onrechtvaardig aanvoelen, aan een etische toets onderwerpen. Juist echter wegens die maatschappelijke invalshoek kan ik me niet inbeelden dat ze vanuit hun etiek een ontwikkeling zouden afwijzen die de welvaart bevordert. De subjektieve etiek moet haar waardeoordelen ondergeschikt houden aan de objectieve conclusies van de welvaartseconomie."

Afspraak: ma 25 april, 20u, 4G108, gratis toegang.

Lieve Lezer,

Hier zijn we weer in een lichtje gemurmelde lay-out weliswaar, maar even bleef al gewoonlijk Zoals wel meerdere studentenorganisaties in de periode rond de lentebetoging, heeft ook a lijfzette een Algemene Vergadering gehouden De redactie grote opkomst op de A.V. was duidelijk een teken dat De Moeial op het juiste spoor zit en deze positieve reacties vanuit de VUB-gemeenschap tonen eens te meer de nood aan een kritisch, onafhankelijk en kwalitatief hoogstaand studenten-krant Dat De Moeial het dit jaar zo goed doet zowel wat de inhoud als de periodiciteit betreft is grotendeels te danken aan uitstekend Coördinator Jürgen Ode. De hele redactie dankt lange tijd waf "de man met de honderd namen" die ook in moeilijke tijden het bestrijkt staande hielt en zo vaak gemiste oplossingen uit zijn mouw wil te schudden.

Naar aanleiding van de A.V. lijkt het ons ook nodig om sommige zaken nog eens duidelijk te maken. De redactie is een collegiaal en autonoom orgaan Zij bepaalt de redactionele lijn Zeer belangrijk voor de politieke organisatie: de redactie stelt zich nooit op als spreker van politieke stromen (MLB-ers, LVSV-ers, JS-ers en consociëren u wege lange deze weg normaal op de hoogte gebracht) De redactie is open: ieder lid van de VUB-gemeenschap heeft toegang tot de redactievergaderingen. Wat dat dus ook wil zeggen is dat iedereen die denkt dat hij een positieve en constructieve bijdrage kan leveren gerust kan langkomen en kan ingezet worden in het redactie-midddon Zoals reeds velen voordien kon, zie en begin (in De Moeial) U bent ook welkom. Tot de volgende omf...

DE REDACTIE

INHOUD

NSV : Maskers af	1
Organenhandel	1
KoKo : Y' Waakt	2
Rasistisch geweld in Schaarbeek / Alarmlijn	2
IMF en Wereldbank	3
Broodnodige hulp voor Tuzla	3
Verhalen uit Azië	4
Coitus Interruptus?	4
Lezersbrieven	5
KultuurKrant	6
In Memoriam	7
Doctorandi reactie	7
Parochieblad/Agenda	8

bepaalt de cultuur en de ontwikkeling van een volk. Inderdaad, omstandigheden die het ene ras tot honger en armoede dwingen zullen het andere ras tot harde arbeid dwingen en het in staat stellen te overleven.

Racistisch geweld door Schaarbeekse politieagenten

DOF JE BROEK UIT OF ...

De 23 ste februari om middernacht wilden Rachid & Karim, twee jonge migranten van Schaarbeek, 18 & 19 jaar oud, na een bezoek aan een vriend met de auto naar hun terugkeren.

Ze werden door twee leden van de Schaarbeekse politie tegen gehouden. De agenten vroegen hun identiteitspapieren. Rachid had zijn identiteitskaart thuis laten liggen. Toen hij dat zei, sleurde één van de politieagenten Rachid uit de auto. Hij zei dat hij Rachid wilde fouilleren. Alvorens te beginnen fouilleren, trok de betrokken agent zijn hand-schoenen aan. Karim stelde nog voor samen met de agenten de papieren van Rachid thuis te gaan halen, maar daar wilden de agenten niet op ingaan.

Eén van de agenten beval Rachid zijn broek uit te doen. Dit weigerde Rachid, wetende dat het onwettig is. De politieagent reageerde daar zeer zenuwachtig op en sloeg Rachid. Hij duwde hem vervolgens tegen de auto, greep hem bij de keel en eiste dat hij gehoorzaamde. De jongen in kwestie weigerde nog steeds; Hij stelde voor de controle in het commissariaat verder te zetten. De politieagent wilde daar opnieuw niet op ingaan en sloeg Rachid weer. Ditmaal liet Rachid zich niet doen en verdedigde zich. De tweede politieman probeerde zijn collega te bedaren. Toch moest Rachid nog drie slagen met een revolverkolf incasseren. Karim protesteerde en riep dat ze het recht niet hadden.

De politieman negeerde hem en zette zijn actie verder. Rachid viel op de grond. De politieman begon met zijn schoen in het gezicht van Rachid te stampen. Rachid liep zodoende ernstige verwondingen op aan het oog, gezicht en hoofd. De politiemannen wilden de ziekenwagen niet bellen, maar gebruikten hun resterende energie om versterking te vragen. Karim probeerde voortdurend de slaande en stampende politieagent te bedaren. De tweede politiepatrouille nam Karim naar het politiebureau, waar ook bij politie-geweld onderging. Hij werd met zijn hoofd tegen de muur geslaan, hij kreeg daarop een aanval van epilepsie. Toen werd hij naar het ziekenhuis overgebracht. Rachid was intussen ook naar het ziekenhuis gevoerd, daar werd hij quasi aan zijn lot overgelaten. Hij heeft ernstige verwondingen: zijn oog is volledig ingezakt, de spier die de oogbal vasthoudt is doorgesloopt, het kaakbeen is gebroken. Hij wordt deze week geopereerd.

Rachid en Karim hebben daags na de feiten klacht ingediend tegen de politieagenten.

Fatiha & Joke

ALARMLIJN BOEKT RESULTATEN

Joke en Fatiha hebben hun verhaal opgetekend en uitgeschreven als persbericht. Ze faxten dit door naar de media. Verschillende journalisten belden daarop de alarmlijn op om de gegevens te verifiëren en aan te vullen. Diezelfde journalisten toetsten de feiten ook bij de politiecommissaris van Schaarbeek. Die kwam onder grote druk te staan. De politieagenten werden ondervraagd. Deze ontkenden eerst alles. Maar uiteindelijk moesten ze de feiten toegeven. De beide politieagenten zullen vervolgd worden. Een politieofficier, aanwezig op het commissariaat toen de feiten zich voordeden, is bereid tegen hen te getuigen. Het persbericht werd in de meeste kranten van zaterdag 5 maart opgenomen. Een cameraploeg van VTM en RTL reconstrueerde de feiten, samen met Rachid en Karim. Migrantjongeren in Brussel zijn blij dat Rachid en Karim hebben durven getuigen. Overal in Vlaanderen, Wallonië en Brussel heeft men op het TV-nieuws kunnen zien hoe politieagenten migrantjongeren toetakelen. Dat kan alleen maar andere slachtoffers ertoe aanzetten ook te getuigen over wat zij meemaken.

Jij kan ook meewerken met de alarmlijn. Het is een uiterst belangrijk engagement in de strijd tegen het racisme. Je kan altijd voor klachten en om jezelf aan te bieden als medewerker, contact opnemen met de Alarmlijn, De Sleutel, Haachtste steenweg 276, 1030 Brussel, tel. 02/245.83.72. In Vlaanderen is er een Alarmlijn gevestigd in de groepspraktijk van Geneeskunde voor het Volk, Oudestraat 37, 2660 Hoboken, tel. 03/828.02.43.

Je kan ook je financiële steun storten om de proceskosten mee te helpen betalen op rekeningnummer 001-2706319-95 van het Solidariteitsfonds. En vooral, maak de Alarmlijn bekend, plak stickertjes, affiches, met het adres en het telefoonnummer van de Alarmlijn. Je kan dat materiaal aanvragen bij De Sleutel of Geneeskunde voor het Volk in Hoboken.

KoKo : gebouw Y' Waakt ! (pars pro toto)

Op het einde januari 1994, besloten Studiekring Vrij Onderzoek, het Brussels StudentenGenootschap en De Moelal, de drie studentenorganisaties binnen Y', om wekelijks samen te komen om rond de prangende problemen waarmee de VUB geconfronteerd wordt gezamenlijk te discussiëren. Zo werd KoKo, de Communicatie Commissie in het leven geroepen. Een preciese bevoegdheid heeft KoKo niet, alle een gemeenschappelijke bezorgheid om onze universiteit, bepaalt het kader voor de werking van deze commissie. Alhoewel in het verleden de spanningen tussen "de drie van Y'" soms groot waren is men erin geslaagd om deze te overstijgen. De VUB verkeert in een "malaise" (cfr. Decanendebat 8 februari jl. DM nr.8), daar is bijna iedereen het over eens. De decanen erkennen de malaise die merkbaar is zowel op het vlak van onderwijs als onderzoek. In zo'n klimaat moeten de studenten zich eendrachtig opstellen om mee te bouwen aan een toekomstproject voor onze universiteit. Tot heden werd bijna op geen enkel beslissingsniveau openlijk en vóór een beslissing genomen werd, gediscussieerd. Bovendien worden deze beslissingen altijd op louter administratieve en financieel-budgetaire gronden genomen zonder dat er sprake is van een inhoudelijke motivatie (vlag zonder inhoud?). De technocratisering zegeviert !!! Het voortbestaan van de VUB als Vrijzinnige, Vlaamse en Vrije Universiteit Brussel hangt samen met de aard van de herformulering van haar eigenheid. Bij de inhoudelijke discussie rond de toekomst van de VUB moeten de studenten als actief en als volwaardig lid van de universitaire gemeenschap deelnemen.

Een belangrijk probleem is de slechte informatiedoorstroming vooral dan vanuit de hogere beslissingsniveaus (de Raad van Beheer in het bijzonder). De vraag of dit welbewust gebeurt en de al grote desinterentie niet in de hand werkt laat ik aan ieder voor zich om uit te maken. Dit heeft als gevolg dat de meeste studenten en ook professoren niet op de hoogte van beslissingen

zijn, ook niet van deze die in se iedereen aanbelangen. Het lijkt er steeds meer op dat de beslissingen ergens ver boven de hoofden van de meeste leden van de VUB-gemeenschap genomen worden door een select groepje (waar ook maatschappelijke belangengroepen met steeds meer druk hun visies willen opleggen). Binnen KoKo is er besloten een brief naar de Raad van Beheer te sturen met daarin de vraag naar een documentendoorstroming vanuit dit orgaan. Dit gebeurde in februari, en ondertussen kregen we enkel een kopie van een vroegere brief waarin dit wordt geweigerd. Anderzijds deed een kwalijk gerucht of voorstel tot beslissing de ronde: het afschaffen van kleinere richtingen. In eerste plaats zou het vooral om de richting Klasseke Filologie gaan maar ook andere kleinere richtingen (biologie, wiskunde, geografie, geologie,... waar ligt de grens?) zouden bedreigd zijn. De afschaffing zou het gevolg zijn van de financiële niet-rendabiliteit van deze richtingen. Als gevolg van het Coensdecreet waarin het "studenten-aantallen" -criterium als bepalend wordt beschouwd voor financiering, wordt op de VUB nu juist het voortbestaan van richtingen, waar traditioneel minder studenten zijn, in vraag gesteld. Deze problematiek raakt onze universiteit in het diepst van haar wezen en voortbestaan. Volledigheid en uni-versiteit gaan hand in hand; als de VUB een volwaardige universiteit wil zijn, moeten ook minder beroepsgerichte (wat dat woord ook moge betekenen) opleidingen voortbestaan omdat deze veel te belangrijke aspecten van *ons denken en zijn* bestrijken. De grote bezorgdheid binnen KoKo rond de afschaffing van richtingen heeft geleid tot een brief aan het adres van Prof. Van Aerschoot, voorzitter van de Raad van Beheer. Deze antwoorde (over de afschaffing van Klasseke Filologie): "op dit ogenblik gaat het over geruchten en ik kan de verzekering geven dat nog helemaal geen beslissing in opmaak is. Er moet wel nagedacht worden over een aantal opleidingen, maar zowel de decaan van de Faculteit L&W als de

Rector zijn vast besloten om alle raadplegingen te organiseren die kunnen leiden tot een oordeelkundige en billijke beslissing. U mag er dus van uitgaan dat de studenten en hun vertegenwoordigers zeker zullen gehoord worden en persoonlijk zal ik er over waken dat geen enkele beslissing naar de Raad van Beheer wordt gebracht zonder dat alle geleidingen de gelegenheid hebben gehad om deel te nemen aan het overleg." Verder deelde Prof Van Aerschoot mee dat zijn standpunt volledig gedeeld wordt door de Rector en de Decaan van L&W. Koko besloot dan om in samenwerking met de dienst Public Relations tijdens de infodagen voor toekomstige student- en over te gaan tot promotie van de kleinere richtingen. Het accent van deze ludieke actie zou vooral liggen op persoonlijk contact tussen studenten van de VUB en de toekomstige studenten. Zo werd er aan deze mensen een "alternatieve" rondleiding gegeven op de campus. Ook werden allerlei vragen over het studentenleven, de eigenheid van onze universiteit... door studenten beantwoord. Dit gebeurde in een ontspannen sfeer. Door het succes tijdens de infodagen behaalde KoKo haar eerste praktische resultaat. Zo werd een voet tussen de (imaginaire?) deur gezet.

Naar aanleiding van de NSV-bezoeken van de laatste maanden (zie ook artikel "Maskers af" in deze Moelal) werd er een brief gestuurd naar alle kringen met daarin de vraag om het verbod van de NSV op de VUB te onderschrijven. De NSV-problematiek staat al enkele weken bovenaan de agenda en binnenkort wordt waarschijnlijk samengewerkt met de Sociale Sector om op een verstandige manier het probleem aan te pakken. Koko is van mening dat het NSV geen voet mag krijgen aan de VUB. De NSV als trojanspaard is geen slechte vergelijking.

KoKo houdt u nog wel op de hoogte...

KoKo

DE RIJKSWACHT IS JE VRIEND...

(vervolg van pagina 1)

9 november 1992: aanval van een 40-tal NSV-leden (o.l.v. Rob Vereycken, NSV-voorzitter, zoon van Vlaams Blok-senator Wim Vereycken) op studenten van de Iste kan rechten en pol. & soc. in Gent bij het beëindigen van de les van Prof. Doom (Derde Wereld-specialist). Een Turks student wordt hardhandig aangepakt. Twee studenten worden hierbij verwond.

21 november 1992: drie rechts-extremisten (waaronder 1 NSV'er) vallen de stand van *Objectief 479.917* aan' op de Gentse Korenmarkt en schoppen die overhoop.

3 oktober 1992: aan de gebouwen van de UFSIA (Antwerpen) ontrolt een NSV-militie (o.l.v. R. Vereycken) een spandoek met opschrift: "Stop de vreemdelingen-invasie". Vervolgens wordt het jeugdcentrum Wolsack binnengevallen en de affiches van het toneelstuk *Pak 'm Filip* verscheurd. Een zwangere vrouw wordt hierbij bedreigd. Daarna trekken de NSV'ers naar de alternatieve boekenbeurs *Het andere boek* waar enkele jongsocialisten die steunstickers verkopen voor de bezette Boelwerf het ziekenhuis worden ingeschopt.

22 februari 1994 VUB: enkele VUB-studenten worden op het gezicht geslagen door een 5-tal NSV'ers bij

het wegtrekken na een 'bezoek' aan de VUB-kampus.

Ook de lektuur van het zogenaamde N.S.V.-lied behoeft geen commentaar:

Opzij, opzij 'n N.S.V. kom hier voorbij zij zijn de schrik van 'i hele land door strijdlust overmand. Erwin marcheert voortaan nog 'zwarter dan ons zwarte vaan

Ne amadees, ne Marokkaan ne raller en ne nikkeriaan ne communist, ne vreemde tisi die zwieren we allemaal in hun kist. Ne rode hond met ne grote mond die boren we in de grond!

Ohe, ohe, ohe wie komt er met ons mee? Naar 'i dierbaar heimaitland waarvoor ons hartje brandt. Al zingen we voor ons part Kan België ontploffen met den Bart.

Ne vuile jood, ne Maoist, ne frankrijon en ne socialist, den BRT en 'i syndicaat, die beneen we uit top op de graat. En den Unifac, die vuil harak die slagen we in de prak!

(deze informatie komt ondermeer uit: *Het Vlaams Blok 1938-1988. Het verdriet van Vlaanderen* door Hugo Gijzel en Jos Vander Velpen. EPO/HALT, BRT-opnamen en de verslagen van de SoR)

Oproep

Wij hopen dat er op de V.U.B. nog steeds een democratische sfeer hangt, die sfeer moet blijven hangen als de V.U.B. wil blijven voortbestaan samen met haar beginselen. Daarom mag de N.S.V. door de studenten van de V.U.B. niet erkend worden. Een erkenning of verlening

van subsidies aan een organisatie houdt immers in dat men meent dat deze laatste het waard is, omwille van haar bijdrage aan de democratie, aan de eerbiediging van de beginselen van de V.U.B., aan de totstandkoming van een bewuste politieke keuze van de student rond uiteenlopende materies. Daarbij is het normaal dat de verschillende stromingen die hiertoe hun bijdrage kunnen leveren, worden erkend. Maar het verspreiden van racisme, afkeer voor democratie, nazi- of apartheidsvereringen kunnen volgens ons allerminst bijdragen tot de democratie ... *intendeel!* Democratische rechten werden en worden door extreem-rechts alleen maar gebruikt om het afschaffen van elke vorm van democratie te vergemakkelijken. We mogen hen daar niet de kans toe laten...

Alle democraten moeten - over hun meningsverschillen heen - elke steun aan de extreem-rechts categoriek weigeren! Dit houdt in: het niet verlenen van zalen, noch het geven van subsidies of het verlenen van toegang tot bestuursorganen of geleidingen van de VUB (SoR, RvB, studentenkringen enz.) beter nog, hen de toegang tot de V.U.B. ontzeggen door een massaal protest van al die hier nog liefde heeft voor democratie, vrijheid en de V.U.B.

Studiekring Vrij Onderzoek, Brussels StudentenGenootschap, De Moelal

IMF en WERELDBANK

In het kader van de universitaire vredesdagen organiseerde UCOS o.a. een filmvertoning over "De relatie tussen ontwikkeling, schuldenlast en internationale instellingen". Een gelegenheid dus om eens dieper in te gaan op instellingen als IMF en werelddbank, naar dewelke in vorige artikels in De Moelial herhaaldelijk werd verwezen. Deze instellingen zeggen u misschien niet zoveel en het lijkt misschien allemaal wat abstract. De film en de bijhorende uiteenzetting door A. Hintjes (van OXFAM en KODEWES; comité voor de afschaffing van de derdewereldschuld) versterkte mij echter in de idee dat het beleid van deze instellingen belangrijke gevolgen heeft zowel voor u persoonlijk als voor de hele wereld.

De schuld

De globale derdewereldschuld bedraagt om en bij de 1500 miljard \$. Dit is veel (om terug te betalen door de ontwikkelingslanden) en tegelijkertijd relatief weinig; de omzet van de 200 grootste ondernemingen bedraagt ongeveer 3000 miljard\$.

Wat we zelf doen, doen we beter?

De werelddbank en het IMF werden 50 jaar geleden gesticht naar aanleiding van de Bretton-Woods-akkoorden. De werelddbank had als doel leningen te verschaffen om ontwikkelingsprojecten te financieren. Opvallend is dat de werelddbank in het begin geen geïnteresseerden vond voor die leningen. Europa kon voor de heropbouw na de tweede wereldoorlog rekenen op veel gunstiger voorwaarden via het Marshallplan. De werelddbank ging dan maar zelf projecten opzetten in de derde wereld.

De werelddbank leidde mensen uit derdewereldlanden op die nu belangrijke posities bekleden in die landen. Alzo heeft ze een machtig netwerk met veel contacten uitgebouwd en kon men meer kandidaten voor de leningen vinden. Het is echter niet onmiddellijk vanuit een grote bekommernis om te ontwikkelen dat ze dit deed. Het eigenbelang primeert. De interessen die de klanten-landen moeten betalen brengen een flinke duit in het zakje en maken ze tegelijkertijd afhankelijk; wat voor de V.S. en Europa enkel positief kan zijn. De aard van de projecten waarin geïnvesteerd werd, zegt ook iets meer over het karakter van de werelddbank. Opvallend veel projecten houden verband met energie-exploitatie. Het westen heeft een tekort aan goedkope energie. Verder tracht men via het toekennen van leningen aan welbepaalde projecten producten goedkoper te maken voor het westen; zoals koffie, bananen, katoen, hout, enz. Maar daarover straks meer.

Wie is de werelddbank?

De leden van de werelddbank hebben een stemkracht evenredig met de hoeveelheid geld die ze investeert in de instelling. De belangrijkste leden zijn dan (in orde van bijdrage en macht): de V.S., Japan, Duitsland, Groot-Brittannië en Frankrijk; de kruin van het kapitalisme dat zich democratisch noemt. Deze 5 democratische landen beslissen dus voor het overgrote deel over het al dan niet toekennen van leningen, het tarief waartegen dit gebeurt en voor welke projecten. Democratie; what's in a name?

Het IMF (International Monetary Fund)

Deze instelling komt in actie wanneer ontwikkelingslanden problemen hebben om leningen terug te betalen. Ze is, zoals u zal merken, zo mogelijk nog barbaarser dan de werelddbank.

Wanneer er zich dus betalingsproblemen voordoen, legt het IMF structurele aanpassingsprogramma's op aan de betreffende landen. De kernpunten in die aanpassingsprogramma's zijn een verbetering van de handelsbalans, een stijging van het BNP en saneringen in de overheidsuitgaven; het typisch monetaristisch recept.

Om de handelsbalans te verbeteren moet men dus de export verhogen en/of import verlagen. De export verhogen doet men bv. door het stimuleren van exportlandbouw en houtexploitatie (het stimuleren van de afbraak van de regenwouden). Bij de exportlandbouw gaat het steeds om dezelfde producten waarvan het IMF de produktie stimuleert. Hierdoor ontstaan er op wereldniveau overschotten, moeten de ontwikkelingslanden met elkaar gaan concurreren en dalen de prijzen van die producten; wat het IMF en de werelddbank ten zeerste kunnen appreciëren.

M.b.t. het aansporen van houtexploitatie wil ik enkel vermelden dat in dit tempo er over 40 jaar geen regenwouden meer zijn. Adem nog maar eens goed!

Zoals typisch in de door liberalen gehanteerde monetaire visie op economie bekleedt het BNP een belangrijke plaats in een economische politiek. Het BNP moet stijgen; of toch bepaalde onderdelen ervan; meestal laat men het stijgen door de plaatselijke kapitalistische elite te ondersteunen waardoor hun winst stijgt en dus ook het BNP.

De saneringen van het overheidstekort zullen op aanraden van het IMF steeds gebeuren in de sectoren onderwijs en gezondheid. Over ontwikkelingshulp gesproken...

Uw belastinggeld

Het IMF en de werelddbank zijn naar ik meen dus toch ergens wel concreet. Zij zorgen er voor dat, via de Belgische investeringen uw belastinggeld wordt geïnvesteerd in de afbraak van het milieu, het verarmen van de derde wereld en het verrijken van een kleine kapitalistische elite.

Vul nu snel je belastingbrief plichtbewust in en win:

- * een Europa overrompeld door zuiderse vluchtelingen;
- * applaus van het Vlaams Blok
- * levenslang geregeerd worden door een kleine machtige elite en bijkomend: nog 40 jaar vrij ademen

Pete

International Workers Aid Belgium

Broodnodige hulp voor Tuzla

Het is niet gemakkelijk mee te voelen met de bevolking van Ex-Joegoslavië. De situatie aldaar is immers zo ingewikkeld dat lichtzinnige uitspraken over wie al dan niet de schuld treft een moeilijke zaak is. Als men dan al niet partij kan kiezen, is het zeker ongeoorloofd om niet voor waarden te kiezen: namelijk voor Vrede, Multicultureel en Pluralistisch Samenleven.

Dit was dan ook het onderliggende motief dat aanleiding gaf tot het organiseren van konvoitochten naar de stad Tuzla in Centraal-Bosnië door het International Workers Aid Belgium (IWA).

TUZLA

Tuzla is de grootste stad in Noord-Oost Bosnië; het heeft 19 gemeenten en telt zo'n miljoen inwoners. Het is een heel oude stad van Romeinse oorsprong waar later Slavische stammen de regio bevolkten tot het Turkse Rijk dit gebied in de 15e eeuw veroverde. Dank zij deze rijke geschiedenis en een overvloed aan bodemschatten, waaronder afzettingen van steenkool en zout, ontwikkelde er zich een intens economisch en cultureel leven. Tuzla heeft namelijk niet alleen een grote chemische (zout, soda, allerlei derivaten) en energetische sektor (steenkool, thermo-elektriciteit), maar heeft ook een universiteit met 7 faculteiten en 15.000 studenten en scholieren. Tuzla is bovendien een stad van kunst. Er is de Portretgalerij (Portrait Gallery) met een wereldvermaarde portretverzameling van 5.000 werken waar jaarlijks kunstenaars die gespecialiseerd zijn in de portretkunst elkaar ontmoeten. Zelfs op dit moment zijn er tentoonstellingen; er werden er reeds 10 gehouden sinds de oorlog losbarste. Er is ook nog het theater, het oudste van heel Bosnië.

Tuzla telt thans 110.000 lokale stellingen en zo'n 70.000 vluchtelingen. Tijdens de volkstelling van 1991 waren er in deze stad 44% Moslims, 15% Kroaten, 15% Serviërs, 22% Joegoslaven en 4% anderen (o.a. Tjechen, Slovenen, Zigeuners, Italianen...). Vele huwelijken zijn er gemengd; op dit ogenblik is dit nog altijd zo'n 22%.

Tuzla wordt bestuurd door 4 niet-nationalistische (burger) partijen: de Reformistische Partij (van de gewezen Joegoslavische president Ante Marcovic), de Sociaal-Democraten (de ex-kommunistische partij), de Liberale Bosnische organisatie en de Liberale Partij. Deze pluralistische en niet-nationalistische samenstelling van het gemeentebestuur (verkozen tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van '91) was de stabiliserende factor in deze regio. De burgemeester van Tuzla heet Salim Beslagic en is er zeer populair omdat hij een fervente voorstander is voor het behoud van Bosnië als multi-etnische en multiculturele staat. Men vraagt zich echter af voor hoelang

de huidige toestand gehandhaafd blijft. Want, ofschoon er tot op heden nog geen ernstige etnische conflicten zijn geweest, de oorlog blijft maar aanhouden. Hierdoor wordt het samenleven erg bemoeilijkt. Bovendien staat de omgeving van de stad onder druk van de SDA (de Moslim-Partij van president Izetbegovic) en de spanning tussen deze partij en het Tuzla-gemeentebestuur neemt zienderogen toe. De 4 burger-partijen krijgen nergens steun, worden niet uitgenodigd op vredesonderhandelingen en worden in de steek gelaten door internationale organisaties. De stad is thans volledig omsingeld en afgesneden van de wereld: er is geen telefoonverbinding, geen postbediening, geen vervoer, de mensen hebben geen geld en de onafhankelijke pers - de 7 resterende dagbladen - kampt met ernstige tekorten aan materiaal, inkt en papier...

International Workers Aid Belgium (IWA)

Het begon allemaal op 9 augustus '93 toen het eerste konvooi van het International Workers Aid (IWA) vanuit de stad Dundee in Schotland vertrok met de stad Tuzla als eindbestemming. Het initiatief startte vanuit een aantal bedrijven, vakbonden en actiegroepen in Groot-Brittannië. Het IWA beoogde met deze onderneming solidariteit los te waken bij syndicalisten, bedrijven, vakbondcentrales enzovoorts... Het konvooi reisde doorheen heel Europa en verzamelde hierbij de nodige hulp. Het bereikte eindelijk Tuzla in november '93 en bracht hierna een project mee voor de rest van Europa: het broodproject.

Dit project bestaat erin dat wij olie, suiker en meel leveren waarna de gemeentelijke bakkerijen van Tuzla er brood van zouden bakken. Dit brood zou dan door de vakbonden en vrouwenassociaties aldaar worden verspreid.

In Vlaanderen steunde het Verona-Forum (V-F) reeds vanaf het begin deze actie. V-F is een drukingsgroep die de volkeren in het gewezen Joegoslavië steunt en bestaat hoofdzakelijk uit mensen afkomstig van ex-Joegoslavië. Deze mensen wensen te komen tot een dialoog en willen materiële hulp verschaffen aan vredesgroepen, de vrije media, de kunstenaars enzovoort. Samen met het IWA startten ze het "broodproject" op en verzorgden bovendien ook het praktische organisatie- en coördinatie-werk. Daarnaast werd er voor de logistieke besommeringen de Balkan Aktie (BA) opgericht. BA staat in voor de kamions, de papieren, het transport en medicijnen. De grootste bezorgdheid van het IWA, V-F en de BA was een bredere steun te kunnen vinden bij de Vlaamse bevolking en haar verantwoordelijken. Het lukte. Want niet alleen de SP, AGALEV, CVP, VLD als de VU zegden hun steun toe, maar ook vele anderen ageerden: het Vrouwen Overleg Komitee, het Vrouwen Aktie Kollektief, vrouwen-

huizen uit Mechelen, Hasselt, Aarschoot, de ACOD-Vrouwen uit Limburg, de Christelijke Middenstandsvrouwen uit Brabant, de Socialistische Vrouwen, de Antwerpse Soroptimistes, het ABVV, het ACV, niet-vakbonders, een aantal Gentse profen en studenten, het Koninklijk Vlaams Muziek Conservatorium, de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, de Studio Herman Teirlinck, het Hoger Instituut voor Dans en Danspedagogiek, leerlingen en leraars van het College van Zottegem, de Midden-school van Zottegem en Ronse, de Basisschool van Zandbergen, het Koninklijk Atheneum 3 van Gent, de Ecole Haman Ucle, jeugdclubs, het SJERP-personeel van de VUB, een aantal VUB-studenten, het weekblad Humo, de vredesbeweging VAKA, Oxfam, Werelwinkler, Elckerlijk Leuven, het Vrijzinnig Laiciserend Centrum van Gent en de Bosnische gemeenschap in Vlaanderen. Allen hebben ze initiatieven ondernomen teneinde de bevolking van Tuzla te helpen in hun strijd voor een menswaardig bestaan.

Het tweede konvooi vertrok dan op 5 april jongstleden en er werd ons per fax medegedeeld dat de goederen grotendeels in Split waren aangekomen. Op 7 april zouden de volgende personen zich aansluiten bij dit konvooi: Eric Loix, Hedwig van Alsenoy, Musafir Jokalic, Yannick du Pont, een student uit Amsterdam en voorzitter van "jongeren solidair met voormalig Joegoslavië" en Jenny Mees, de coördinatrice van het IWA België. De bedoeling zou zijn om in de maand april meerdere keren vanuit Split op Tuzla te rijden om alzo al de hulpgoederen ter plaatse te krijgen. Naast voedsel gingen er deze keer ook veel brieven en steunbetuigingen mee. Ook de Moelial liet zich niet onbetuigd en faxte een solidariteitsverklaring door naar al de studenten en professoren aan de universiteit van Tuzla. We hopen op die manier contact te kunnen krijgen om onze correspondentie voort te zetten tussen hen en de Moelial-lezers. Jenny Mees, Eric Loix en Yannick du Pont hebben ons in ieder geval beloofd hun verslagen over hun verblijf en de verdere ontwikkeling van deze actie op te sturen. We wachten vol spanning op het vervolg.

Informatie

Willen jullie ook je steun betuigen middels brieven of andere initiatieven, laat het ons dan weten. Voor meer informatie omtrent IWA België voor Bosnia kunnen jullie ook terecht bij:

INTERNATIONAL WORKERS AID FOR BOSNIA BELGIUM
Jenny Mees
Manteliusstraat 12
3500 Hasselt
tel: 011/ 22 27 66

Eric Loix
Genen Dries 29
3770 Millen-Riemst

Domenico.

Ondanks ons aandringen bij de academische overheden toch geen examenvragen in de Moelial

A dormful of hippies oftewel het ontegensprekelijke derde deel van de stemmingmakerij van Koen in de tegenwoordige tijd

De rechterzijde

Wie in de Australische outback tussen de kangoeroes en de emoes wil gaan zitten, doet er best aan de speciale relativiteitstheorie van Einstein te kennen. Niet dat dat daar zo van pas komt, maar het is voor de Australische immigratiedienst een goed argument bij het verlenen van een toeristenvisum. Eenmaal dat dit hen duidelijk is, verliezen ze zelfs hun interesse in het tellen van hoeveel geld ik hun land binnen draag en verlenen ze met met alle regards die een gentleman van mijn stand verdient zon-der problemen het zo begeerde visum. Van de ambassade ga ik naar de jeugdherberg mijn bagage ophalen en een bericht achterlaten voor de mensen die ik die nacht in de dormitory had leren kennen en ga dan naar het station. Terwijl ik op mijn trein wacht zit ik tussen twee boeddhisten: een thaise Theravada monnik in oranje gewaad die nauwelijks Engels praat (hij leest mijn hand en zegt enkel 'good') en een excentrieke Amerikaanse Mahayana-boeddhist die een zoon heeft die even oud is als ik. Ik vertel haar over mijn vrouw en onze baby die op komst is. Als ik een jaar geleden over Paz vertelde kreeg ik reacties als "dat is precies een rare", nu zeggen de mensen "Oh, you must really love her!". op de trein maak ik me direct populair door een fles Sang Thip (een soort taise whiskey) boven te halen. Blijkbaar ben ik als blanke met drie staartjes in mijn haar, een rugzak op mijn buik, een babybed op mijn rug en in vergelijking met de Thais een reusachtig groot, een opmerkelijke verschijning. Half Thailand kent me nu als **ἡ ἑστὴ ἡ** (mijn

enkele jaren te blijven wonen. Ik wil Ayurvedische geneeskunde gaan studeren in Kerala, een provincie in Zuidwest India waar de verschillen tussen rijk en arm veel minder zijn dan in de rest van India en maar weinig analfabetisme is. Toen de eerste kolonisten in Kerala aankwamen waren ze zeer verbaasd er christenen aan te treffen die nog nooit van de paus hadden gehoord: er leven al christenen van in de eerste eeuw voor Christus. Ik weet in ieder geval dat ik het er heerlijk zal vinden. We eten massa's Masala dhoosj in Pinang. In de dormitory maken we kennis met Alex, een Australiër uit Darwin, die naar het Thaise consulaat een visum was gaan aanvragen. Toen ze hem ondervroegen had hij geantwoord dat hij in een 'shred room' sliep. "I could hardly say that I slept in a dorm full of hippies". Hippies zijn verboden in Thailand. Aan de grens tussen Thailand en Maleisië hangt een groot bord met daarop in drie talen een

beschrijving van hippies: lang onverzorgd haar, sandalen, shorts en kleren die meer op ondergoed lijken, onrespektabele symbolen, enz... "Aliens" die één of meerdere van bovengenoemde kenmerken vertonen moeten uit het land geweerd worden. Van Pinang gaan we naar Indonesië en na enkele verschrikkelijke busritten door het regenwoud in Sumatra vliegen we naar Jakarta op Java waar we de trein naar Yog- Yakarta nemen.

De linkerzijde

In Yogyakarta (Yogya voor de vrienden) logeren we in een hotel dat veel energie uit haar gasten trekt. De kamer is heel vochtig en muf, zodat het bijna onmogelijk is er vrijlijk te ademen. Overdag herwinnen we telkens energie, maar 's nachts verliezen we die in onze kamer en worden uitgeput en bezweet wakker met onistoken ogen. Na enkele dagen

verhuizen we naar een ander hotel, vlakbij het eerste. De manager wil ons eerst in een kamer stoppen die duidelijk nog veel meer op haar gasten parasiteert dan de eerste kamer, maar we protesteren en kiezen zelf een meer neutralere kamer. Die avond blijkt dit hotel met hele vreemde mensen te zijn bevolkt, ze zijn zo vreemd dat ik mijn twijfels uit over het feit of ze wel mensen zijn! Ook Paz begint zich heel vreemd te gedragen. Ze is heel bang dat ik zou sterven, niet onmiddellijk, maar ooit. Ze zet haar vingertoppen op mijn rug, en ik voel de kracht uit haar wgvloeiën. Ik vraag haar om te stoppen. "Ik heb energie uit uw lichaam gebundeld voor wanneer je het nodig zou hebben". Ik ga naar een restaurant om te schrijven aan een scenario voor een stripverhaal, Paz kruipt in bed. Wanneer ik die nacht terugkom gedraagt Paz zich nog veel vreemder en paniekeriger. Om haar te kalmeren begin ik haar voeten te masseren: ze ontspant lichtelijk en sluit haar ogen. Plots zie ik door haar oogleden heen kille, lichtgevende gele ogen. Heel even word ik bevangen door de meest ijzige horror en dan beseft ik dat ik voor de eerste keer in mijn leven een geest heb gezien. Ik druk mijn hand op haar voorhoofd en zeg met krachtige stem dat die duivel uit haar moet gaan. Ik doe mijn hand omhoog en trek de geest mee. Paz begint te hoesten en te braken. Ik leg mij handen op haar knieën en zeg dat ik van haar hou, iets wat ik op dat ogenblik heel sterk kan voelen. Ze begint te wenen en ik knuffel haar. Ze vertelde me dat ze echt enorm bang was tot ik die geest uit haar trok. Ze voelde zich ook heel zwak en ziek, maar op het ogenblik dat ik de geest verjoeg verdween ook haar maagpijn. Ze vraagt me om me om te draaien en klopte onverwachts op mijn rug. Ik voel een enorme krachtstoot: ze heeft de energie die ze gebundeld had voor in het geval dat ik in doodsrjg was weer vrijgemaakt. De volgende ochtend verhuizen we naar een ander, heel aangenaam hotel.

Koen.

Radio Campus: HET OORgasmе

Op woensdag 16 maart was op Radio Campus het eerste Nederlandstalige programma te horen. Het initiatief van het programma ligt bij Pers en PK. Het programma zal de voorlopige naam Het OORgasmе krijgen en is te horen elke woensdag van 14u. tot 15u. 30. OORgasmе is een uitsluitend informatief programma met humoristische inslag. Zo zijn er de rubrieken: Nieuws in de marge, De Terugblik, de activiteitenkalender, het interview en Kultuur met een kleine "k". Voor de humoristische noot zijn er de rubrieken: Supertube, Het Eenzame Bartenburo en MC Stafke Fabbrie verzorgen. De redactie van Het OORgasmе koos voor een gemengde duo-presentatie. In het totaal zijn er vier presentatoren die om de week elkaar zullen afwisselen. Het OORgasmе pretendeert op geen enkele manier een professioneel programma te zijn, maar streeft wel naar een zo groot mogelijke professionele aanpak. Zo is er elke week een redactievergadering waarop de vorige en de volgende aflevering besproken zullen worden. Daarnaast is er begeleiding voorzien voor presentatoren en redaktieleden.

Het OORgasmе is te horen op 107.2 FM

Hoofdredakteur
Koen Cuyper (perskring)

Mislukte Coitus interruptus

Met grote smurven hebben wij kennis genomen van uw toch wel vrij 'gekleurde' berichtgeving in "De Krant" over de verkiezing van de zogenaamde constitutionele vergadering, waarin beslist wordt over de wijziging van het faculteitsreglement binnen Letteren en Wijsbegeerte. Sommige redeneringen zijn op zijn minst excentriek te noemen. Zo bijvoorbeeld volgende passage: "Al snel oordeelden Karin Verelst en Mirja Wastyn dat zulks uit democratisch oogpunt onaanvaardbaar is. Zij vinden dat de kleinere secties geminoriseerd zouden worden, mochten op één na alle studentenzetels bezet worden door communicatiewetenschappers. Hierbij wordt voorbijgegaan aan het feit dat de sectie communicatiewetenschappen slechts vier professoren telt. Puur mathematisch wordt de sectie communicatiewetenschappen dus al bij voorbaat genegeerd." In deze redenering worden twee zaken met elkaar in verband gebracht die bij nader inzien toch niet zoveel met elkaar te maken hebben. Ten eerste wordt de kwaliteit van een richting niet bepaald door het aantal professoren en ook niet door het aantal studenten. Communicatiewetenschap is nog steeds een soort van "knooppuntdiscipline", waarin verschillende vakgebieden (sociologie, marketing, reclame, politologie maar ook, kunst, muziek, antropologie...) samenkomen. Het feit dat heel wat docenten afkomstig zijn uit andere secties is in dit opzicht dan ook geen gebrek, maar een voordeel. Bovendien zijn de problemen van de verschillende secties zo uiteenlopend dat een puur mathematische redenering zeker niet opgaat. Iedere sectie op zich heeft evenveel waarde. Een richting klassieke filologie waar 10 studenten zitten kan een even grote bijdrage leveren aan de universitaire gemeenschap als zijn grotere broertje de communicatiewetenschap. Naast deze meer principiële kwestie bevat jullie artikel nog een aantal onnauwkeurigheden. Zo hebben de kandidaten die tot het bestuur van Perskring behoren zich nooit officieel vóór of tijdens de verkiezingen teruggetrokken. Hun naam bleef gedurende de ganse verkiezingsperiode op de stembiljetten vermeld en er hebben ook mensen op hen gestemd. Hun "terugtrekking" is ook nooit officieel aangekondigd geweest.

Er gingen slechts aan de verschillende valvassen enkele met de hand geschreven pamfletten van een vrij incoherente en verward allooit. Tot zover dit geval van mislukte coitus interruptus.

Tot slot nog volgende bemerking: als U spreekt over de lijst 'Verelst kan u evengoed spreken van de lijst 'De Ro', want het is nooit de bedoeling geweest om door het gebruik van de benaming Perskring deze ganse kring te vizeren. Deze term 'perskring' dus is hier gebruikt geweest als symbool voor de vervlaking en commercialisering van de universiteit; een mentaliteit die duidelijk wel aanwezig is bij de zogenaamde boegbeelden van de bovengenoemde facultaire kring en hun niet tot deze kring behorende sympathisanten. Verder gaat het nog over de dalende solidariteit onder studenten, de nep soort van vloedbet en het anti-sociaal beleid zoals gepropageerd door een nieuwe trendy blauwgekleurde politieke groepering die we hier niet nader zullen noemen, gezien het communistisch imago dat ons nu al wordt aangesmerd. (Hierbij kunnen we onze lezers dan ook melden dat de voorraad foto's Marx in ons archief is uitgeput. Wie zich geroepen voelt om onze voorraad aan te vullen, breng maar binnen. Neen, niet jullie M.L.B!). In deze optiek is het dan ook verkeerd om dit incident voor te stellen als een buiten zijn proporties gebots misverstand. Het was een botsing niet tussen twee kringen, of verschillende secties- maar tussen twee mentaliteiten, die zich in alle geleidingen van de universiteit laat voelen. Uiteindelijk komen we dus weer terug op de discussie VUB als universiteit of VUB als prestigieuze vakschool met slechts enkele grote, goed in de markt liggende faculteiten met veel taken van veel bladzijden over veel nietszeggende onderwerpen afgeven voor een bepaalde datum "doodlijn" genoemd omdat we toch maar zouden presteren in het bedrijfsleven en nooit de paginering zouden vergeten. Natuurlijk willen weinig studenten vertegenwoordigers openlijk toegeven dat ze er niets op tegen hebben wanneer er geopteerd wordt voor dit laatste alternatief, maar ondanks mooie woorden en een integere blik kan men de waarheid toch niet blijven verbergen.

Karin Van Wynsberghe en

Haroun Verelst.

Vrij podium: on with the show...

Het mag gezegd worden: het Vrij Podium van 29 maart was een succes. Dank gaat dan ook uit naar Bald, Sam, Eddy, Jean, Mark, Laurent, Speedy en de vele anderen waarvan de namen me op dit uur van de nacht tot mijn spijt ontsnappen. Zij zorgden voor een avond vol muziek van een hoogstaand niveau, wat op zijn minst kan gestaafd worden aan de hand van de reacties van het publiek dat ondanks de (te) beperkte ruchtbaarheid die aan het initiatief was gegeven was komen opdagen. Het is zonder meer een bewijs dat een Vrij Podium op de VUB een vaste activiteit behoort te zijn. Natuurlijk mogen we ook de mensen van de dienst Cultuur en de Commissie niet vergeten te bedanken voor de technische realisatie. Zoals reeds werd vermeld in de vorige Moelial gaan we er dus vanaf volgend jaar opnieuw met volle kracht tegenaan. Aan alle muzikanten: laat ons weten dat je er bent. De gegevens die we van jullie verlangen worden verwerkt en aangewend om enerzijds het Vrij Podium uit te bouwen en om anderzijds onze andere op stapel staande projecten inzake ensembles, repetitiemogelijkheden enz... verder uit te werken. Bovendien maakt een

dikke stapel papier van mensen die achter onze visie op cultuur aan de VUB staan de nodige indruk wanneer we op zoek gaan naar bijkomende middelen.

Er was ook wat kritiek, die bewust dinstad, met name in verband met de drankbonnetjes. We hebben begrip voor de verantwoordiging van sommige muzikanten die geen consumptie aangeboden kregen... er waren gewoon geen bonnetjes meer. We willen er wel op wijzen dat er in het verleden soms wel te kwistig mee werd omgesprongen, en dat het toch niet de bedoeling kan zijn dat men als het ware een vergoeding krijgt voor een vrijwillige deelname aan een evenement dat er is voor en door jullie. We zullen in het vervolg trachten de consumpties beter te verdelen, zodat ook iemand die om 23 uur zijn talenten demonstreert nog een pintje krijgt. Verder rest ons enkel nog jullie allen veel succes toe te wensen met de examens en jullie alvast uit te nodigen op het eerste Vrij Podium van het academiejaar '94-'95. Tot in oktober...

De Commissie Cultuur

M & E roept alle smurven en Gargamels samen voor haar

ALGEMENE VERGADERING

donderdag 28 april om 20u. in de **funtime**

LEZERSBRIEVEN

MLB: GOED DAT ER NOG ECHTE communisten ZIJN...

Het recht om communist te stemmen. "Ik weiger te leven in een wereld die corruptie en dood voortbrengt, zonder hiertegen de vinger te heffen", schreef Norman Bethune, een Canadese communistische dokter, meer dan vijftig jaar geleden.

Minder dan vier jaar terug kondigden sommige van onze proffen "het einde aan van de geschiedenis", "de dood van het communisme" en de "definitieve overwinning van de vrije markt" af. Men had het volop over de nieuwe wereldorde met het einde van de koude oorlog en het begin van een voorspoedige periode met vrede en welvaart voor iedereen. De werkelijkheid is totaal tegenovergesteld aan deze beloftevolle woorden uitgesproken door Willy Claes, André Leysen en andere vertegenwoordigers van het Groot-Kapitaal.

Het communisme is niet dood zolang het kapitalisme ravages blijft aanrichten. Achter de mooie theorieën en de gezwollen uitspraken, verschuilt zich de harde realiteit van de feiten. Drie voorbeelden volstaan als illustratie. *Volgens James Grant van UNICEF sterven er elk jaar 500.000 kinderen in de Derde Wereld als gevolg van de schuldenlast t.o.v. de rijke westerse banken. *Dichter bij huis in Engeland, bevestigt een rapport van de liefdadigheidsorganisatie Action For Children dat één op vier kinderen in Engeland in slechtere omstandigheden leeft dan in het begin van de negentiende eeuw.

*Tenslotte bestaat ook in België nog steeds uitbuiting. Tijdens de recente staking in Boel beschreef een arbeider "zijn" realiteit: "Ik heb hier vier kameraden zien buitengaan met verminkte voeten en handen, soms voor het leven gehandicapt. Ik heb hier kameraden zien buitendragen in doodskisten. Wij verdienen 50.000 frank in de maand, maar Boel zal ons nooit genoeg kunnen betalen voor alles wat hij ons aandeel". Dezelfde arbeider hoopt dat zijn kinderen op school niet zullen slagen want "als ik hen ooit zal moeten vertellen dat ik geen geld heb om hen verder te laten studeren, zal ik beschaamd zijn."

Terzelfdertijd, vier jaar na de val van de Berlijnse muur, is de mogelijkheid van een veralgemeende oorlog in Europa niet langer uitgesloten: de interventie van de NATO in Joegoslavië en de nationalistische burgeroorlogen in de ex-USSR zijn er verontrustende voor-tekens van. Die oorlogen werden voorafgegaan met een terugkeer van het enge nationalisme, obscurantisme en fascisme in geheel Europa. In Litouwen werden 19 monumenten opgericht ter ere van de SS. In Italië behalen de neo-fascisten van het MSI met de kleindochter van Mussolini in de grote steden meer dan 40% van de stemmen. In België slaagt het Vlaams Blok als één van de meest racistische partijen van Europa erin om het politiek debat zodanig te beïnvloeden dat meerdere punten van hun anti-vluchtelingenprogramma door de huidige regering worden uitgevoerd.

De Marxistisch-Leninistische Beweging, studentenorganisatie van de PVDA, wil bereiken dat elke student zichzelf deze fundamentele vraag stelt: Wie dienen? De werkende mensen of het Groot-Kapitaal? De universiteit is immers niet neutraal. Zij maakt deel uit van de kapitalistische samenleving en heeft daarin de taak om kaders op te leiden die in staat zijn om het bestaande systeem van uitbuiting en 'georganiseerde' roof verder te zetten. Reeds in 1967 definieerden de Belgische Patroons de rol van de universiteit als volgt: "De universiteit

moet aan de toekomstige bedrijfsleiders een adequate en volledige vorming geven. (...) De beslissingen van de bedrijven hebben gevolgen voor de nationale politiek. Ze leiden tot sociale en economische spanningen, bv door sluiting van een bedrijf, en liggen aan de basis van de regeringsbeslissingen."

Onze overheid heeft nooit werk willen maken van een democratisch onderwijs, voor iedereen toegankelijk. (slechts 3% van de kinderen van ongeschoolde arbeiders studeren aan de Unief). Zij volgt de richtlijnen van de kapitalisten die besparingen eisen in het onderwijs en aandringen op een onderwijs dat meer aansluit bij de noden van de vrije markt. Na eerst grondig gesnoeid te hebben in het budget voor het basis- en secundair onderwijs, pakken onze gemeenschapsministers nu het hoger niet-universitair onderwijs aan en bereiden ze het terrein voor besparingen op de universiteiten. Hervé Hasquin, voorzitter van het Bestuurscollege van de ULB, spreekt zich uit voor een ingangsexamen. Professor Blanpain van de KUL verklaart "er zijn 20 tot 30% studenten teveel op de universiteit. Dat kost handenvol geld. Ik pleit sterk voor een ingangsexamen."

MLB pleit er integendeel voor dat de studenten uit hun ivoren toren komen. Dat ze de sociale realiteit ontdekken waarin de meerderheid van bevolking leeft, dat ze hun kennis ten dienste stellen van dit volk en het kamp kiezen van alle loontrekkenden en vooral van de arbeidersklasse en de verdrukten in de Derde Wereld. In onze dagelijkse praktijk bouwen wij deze solidariteit op!

Iedereen erkent de inzet en het enthousiasme waarmee de leden van MLB aan de petitiecampagne van Objectief betrokken hebben. 10.000-studenten hebben zich, als gevolg daarvan, uitgesproken voor het wetsvoorstel Harnie voor gelijke rechten. Op dezelfde manier kon je ons aan het werk zien tijdens de recente studentenbetoging in Leuven, waar midden in de nacht 300 studenten protesteerden tegen de brutale arrestaties van vluchtelingen door de Rijkswacht. In Gent werd Führer Filip De Winter, dankzij de inzet en mobilisatie van MLB, de toegang tot de Blandijn geweigerd. Het NSV is er niet erken aan de Unief.

Tijdens de strijd tegen het Globaal Plan zijn leden van MLB de arbeiders gaan steunen. Sommige zijn zelfs verscheidene weken ter plekke gebleven, o.a. tijdens de staking in Boel te La Louvière. Er werd steun opgehaald voor de arbeiders van Boel. En met dezelfde inzet werd steun ingezameld voor Cuba, in het kader van StudentAid. Onze overtuiging wordt gesterkt doorheen de dagelijkse strijd, maar ook dankzij de analyses van de Partij van de Arbeid. De PVDA heeft namelijk een concreet programma uitgewerkt waarmee het mogelijk is om 'de rijken te laten betalen', de werktijd te verkorten zonder loonverlies en met bijkomende aanwervingen, het racisme te bestrijden, de vrede te bewaren in Europa en het socialisme te ondersteunen.

Dit programma, dat wij met MLB aan de universiteiten verdedigen werd door velen onder jullie ondersteund, want de kandidaten van MLB behaalden tijdens de voorbije verkiezingen op de universiteit tussen de 10 en de 25% van de stemmen. Tijdens de komende maanden zullen we over dit programma hopelijk meer in detail kunnen discussiëren.

Op 12 juni zullen de leden van MLB zich ook kandidaat stellen voor de Europese verkiezingen op lijst van de PVDA. Strijdvaardig en met klare stem zeggen wij dan ook: "tegen fascisme, uitbuiting, crisis en oorlog, goed dat er nog echte communisten zijn."

Tobback c'est fou !

Op dinsdag 8 maart gingen een aantal leden van DEBED VZW naar de De Beldijn in Gent om er een drugsdebat bij te wonen dat door de plaatselijke Jongsocialisten was georganiseerd. De genodigden waren Louis Tobback, Vic Anciaux en Micheline Roelandt. Aangezien Vic Anciaux zijn kat stuurde, werd deze ter elfder ure vervangen door Jan Bleys van de VLD. Het is niet te begrijpen dat een persoon die toch zoveel ervaring heeft in zijn werk met drugsverslaafden (hij is psychiater) erin slaagt om maar twee zinnen uit te spreken gedurende het hele verloop van het debat.

Bleys was totaal onvoorbereid en gaf de indruk van een schoolkindje dat vergeten was zijn huiswerk te maken. Tobback bevond zich nu alleen tegen twee psychiaters van beroep. Wij zaten in de zaal en vonden het spijtig dat de organisatoren ons niet uitgenodigd hadden om aan het debat deel te nemen. Het verloop van het "debat" was niet om naar huis te schrijven: na een interessante maar nogal langdradige inleiding door Micheline Roelandt kreeg Tobback het woord; dat is verder de hele tijd zo gebleven.

BIOTECHO nodigt u uit op haar jaarlijkse

ALGEMENE VERGADERING

maandag 25 april om 18u. in 4G302

De boodschap van Tobback is door iedereen onderhand wel gekend: hij verdedigt de illegale "vrije" markt en dus ook het inkomen van bepaalde criminelen, die alleen maar geld kunnen verdienen doordat de drugs illegaal blijven, terwijl hij voor de gebruikers slechts voorziet in repressie, onderdrukking en vervolging.

Het socialisme à la Tobback schijnt niet in staat te zijn zich even in de schoenen van de gebruiker te plaatsen en de zaken vanuit hun standpunt te bekijken. Het enige dat Tobback er in feite gedaan heeft is de gebruikers uit te schelden voor criminelen en zieken. Uiteindelijk mocht het publiek vragen stellen: er werden alleen maar stereotype vragen gesteld en ik had de indruk dat het debat meer over een vergelijking tussen alcohol en andere drugs ging dan over liberalisering, wat daarmee ook bedoeld mag worden, want dat werd ook niet echt duidelijk gesteld. Tijdens de vragenronde was er iemand uit het publiek een beetje zenuwachtig geworden, wat best te begrijpen is na het aanhoren van Tobback-iaanse standpunten. De man uit het publiek had een grote neppoint gemaakt en stond te scheuven tegen Tobback.

Stefan, lid van DEBED VZW

LESBIESITEITEN ?

Beste mensen,

Het zou voor ons (d.w.z. mijn medewerkers en ik) een eer en een genoegen zijn, indien sommigen onder u het project "lesbiesiteiten", waarmee we in de nabije toekomst van start zullen gaan, zouden steunen door er op passieve wijze aan mee te werken. Hiermee bedoelen we het volgende: we zijn op zoek naar mensen, die er niet voor terugdeinzen om zich in het kader van een documentaire over lesbianisme (i.b.b. in Brussel, dus ook aan de V.U.B.) te laten interviewen voor een camera. Wij hopen dat er zo veel mogelijk (maar ook niet te veel) mensen zullen reageren op onze oproep. Want het zal pas na een confrontatie tussen de verschillende meningen m.b.t. dit onderwerp, duidelijk worden welke de echte plaats is, die het lesbianisme in onze cultuur inneemt. Alle geïnteresseerden (lesbiennes en andere vrouwen, maar ook mannen) kunnen naar het adres, dat verder in deze brief vermeld staat. Zorg er voor dat uw zending voldoende gefrankeerd is en vermeld uw naam, adres, telefoonnummer, geboortedatum en -plaats, nationaliteit, geslacht, seksuele geaardheid (hetero, homo of bi), diploma ('s) en het beroep en/of de studies, waar u nu mee bezig bent. Wij van onze kant, zullen dan ons best doen om zo snel mogelijk (d.w.z. binnen de maand) met u contact op te nemen. Wie mensen kent buiten de V.U.B., die zouden kunnen geïnteresseerd zijn, mag ons adres altijd doorgeven. Zo kunnen deze personen, indien zij dit wensen, zelf contact opnemen met ons.

Wij rekenen erop dat de documentaire "Lesbiesiteiten" in de loop van academiejaar 1994-1995 geprojecteerd zal worden in aula Qa van de V.U.B.. Dit zou ons in de gelegenheid kunnen stellen van, dezelfde dag als de projectie van onze documentaire, een debat te laten organiseren over seksualiteit in het algemeen en homoseksualiteit (bij vrouwen, zowel als bij mannen) in het bijzonder. Als titel voor dit debat hadden we gedacht aan: "Welke factoren bepalen de seksuele geaardheid van een individu? Wordt het seksuele partnerprogramma pré- of postnataal gedetermineerd?"

Wie -welke kring(en), faculteit(en), dienst(en), andere vereniging(en) en/of individu(en) - ons wil helpen om dit project tot een goed einde te brengen, kan schrijven naar:

v.z.w. L.E.F. (Labo Xprmtl Flm) t.a.v. "Lesbiesiteiten" Achille Jonasstraat 6 1070 Anderlecht

Wij zijn beleefted mensen en danken iedereen op voorhand. Maar voor alle duidelijkheid wil ik toch benadrukken dat mijn medewerkers en ik, ons niet zullen bezig houden met de organisatie van het debat en/of de projectie van onze film. Dit laten wij bij gebrek aan tijd en middelen, liever over aan één of meerdere derden. Wij houden ons enkel bezig met het draaien en monteren van "Lesbiesiteiten". Meer heb ik jullie voorlopig niet te vertellen. See you later aligatour.

Daniela Simons, lesbienne en stichtend lid van de v.z.w. L.E.F.

HLB fuif slachtoffer van succes

Na de eerste HLB fuif, nu ruim twee jaar geleden, kon ik mijn vreugde niet op. Naast de behoorlijk grote opkomst (ruim 300 aanwezigen) verheugde ik me vooral over het feit dat er ook veel hetero's naar de fuif waren gekomen. Alsof ik per sé wilde bewijzen dat homo's en hetero's gerust samen kunnen fuiven.

De massale belangstelling van niet-homo's voor de HLB fuiven is sindsdien eerder nog gestegen dan gedaan. Helaas ben ik daar vandaag niet meer zo gelukkig mee als twee jaar geleden. Want die niet-homo's vallen lang niet allemaal onder de noemer "sympathisanten". Velen zijn hoegenaamd niet vertrouwd met de homo-subcultuur, en vertonen ook niet de minste intentie om daaraan iets te veranderen. Ze komen gewoon af op de reputatie van de fuif: goede muziek, toffe sfeer, veel volk. Misschien ook nog een tikkeltje nieuwsgierigheid naar wat zo'n homofuif wel moge inhouden. Maar verder staan ze er maar schaaftig bij, daar in het midden van de danspiste met hun pint in de hand en hun jas nog aan. Als er dan ook nog travesties ten tonele verschijnen, zakt de mond pas echt open. "Dus dat bestaat!?"

Is mijn klacht een uiting van hokjesmentaliteit? Wie weet. Ik weet in ieder geval dat ik niet de enige homo ben die reeds meermaals zijn ongenoegen uitte over dit verschijnsel. Waarom organiseren we homofuiven? Om uiteindelijk te verworden tot de zoveelste succesvolle BSG-fuif? Is dat alles? Is het echt teveel gevraagd om eens volledig jezelf te mogen zijn op een fuif, zonder het gevoel gebaapt te worden alsof je één of ander raar wezen bent, en zonder je te moeten ergeren aan machogedrag van jonge mannen die het weer niet kunnen laten te pogen en op die manier de anderen het dansen onmogelijk te maken?

Ik weet wel dat er niet meteen een pasklare oplossing is voor dit probleem. Je kan moeilijk aan de ingang iedereen tegenhouden van wie je denkt dat hij niet in de sfeer zal passen... Maar wat mij betreft mag het woord sympathisanten gerust van de affiche geschrapt, en mag de affiche in de toekomst terug uitgesproken homo-erotisch zijn; de echte "sympathisanten" zullen blijven komen.

Discussie graag!

Patrick Vandermeulen
oud-voorzitter HLB

iedere donderdag :

REDACTIE-VERGADERING

om 19 00 uur
Gebouw Y'

Moeial lokaal

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y' - DIENST KULTUUR

tel. 02/641 23 25 (23 26)

k o n c e r t

CHARLES GAYLE TRIO

Charles Gayle is ongeveer 20 jaar lang straatmuzikant geweest in New York. Sinds een 3 jaar heeft de Knitting Factory hem onder zijn hoede genomen en dat resulteerde reeds in 3 LP's. Charles is 58 en het levende bewijs dat je op late leeftijd nog kan beginnen met je carrière. Hij is een raschte vernieuwer van de 60er jaren. De eerste naam die je te binnen schiet als je hem wil vergelijken is Albert Ayler. Een tweede is Asencion-tijperk Coltrane.

Charles Gayle : saxofoon
Hillard Greene : bas
Michael Wimberley : drums : piano, percussie en springveren

Dinsdag 18 april 1994 - 21u - Kulturkaffee - gratis

t e n t o o n s t e l l i n g

HET GEZICHT

(International Very Special Arts Festival)

'Het Gezicht' wil aan de bezoekers duidelijk maken dat een kunstwerk op eigen verdiensten dient te worden beoordeeld en niet op het feit of men gehandicapt is of niet. Kunst is er voor iedereen. Een universele taal die barrières, ook die van de vooringenomenheid doorbreekt.

Openingsuren : alle dagen van 11u00 tot 18u00 (uitgezonderd zondag)

Donderdag 5 mei tot 13 mei 1994 - Onder de Aula

t h e a t e r

INTERNATIONAAL KUNSTENFESTIVAL

THEATERGROEP HOLLANDIA

Lulu

De kracht van het Nederlandse gezelschap Hollandia ligt niet alleen in de repertoirekeuze en een voorliefde voor bevreemdende locaties, maar misschien nog het meest in de speelstijl : zacht, lysiek en heel direct. Die directheid wordt aangevuld met een bijna muzikale benadering van de gespeelde teksten. De voorstelling Lulu, die exclusief in Brussel staat, draait om Lulu, de vrouw die voor zichzelf volledige vrijheid opstelt. Wedekinds creatie van rond de eeuwwisseling houdt de gemoederen nog steeds intens bezig.

Arsenaal V.U.B. Witharenstraat 4 1040 Brussel

14mei 19u - 15mei 15u - 17mei 19u - 18mei 19u - 19mei 19u - 20mei 19u - 21mei 17u - 22mei 15u - 25mei 19u - 26mei 19u - 27mei 19u - 28mei 17u
tickets : 450 en 650 bf. - informatie : 02 223 23 00

f i l m

DOCUMENTARI

vzw Leif (Labo Xpmntl Fim) organiseert een studiedag omtrent de 'registreerbare cinema', als de documentaire en de reportage bv. Als onderwerp werd 'De Rupelsbreek' gekozen.

09u30 Inschrijvingen
10u00 tot 12u30 De Rupel en zijn streken
Historici, wetenschappers, milieuactivisten, specialisten terzake, geven een beknopt maar duidelijk verslag over verleden, heden en toekomst van de breek. Daardoor krijgen we een algemeen inzicht over het onderwerp.
Hugo Lejon (architect A.I.R.-activist) Paul de Nieu (Eco museum en archief van de Boome baksteen) ea.
12u30 tot 14u Lunchpauze 'gastkettelt' in het restaurant van de V.U.B. Campus a 250 Fr. (drank inclusief)

14u00 tot 17u30 Earth, Fire, Wind and Water
In het kader van de Open leerstoel Henri Stroock wordt een selectie uit bestaande documentaires en reportages getoond. Om de sessie te beschrijven, in avant-première, de laatste nieuwe Leif-productie Earth, Fire, Wind and Water. Inleiding door Sandra Schillemans

17u30 tot 18u30 Sandwiches en koffie

18u30 Baksteen leit and photographs

Opening tentoonstelling

Klinkaert, Klinkaert & Klinkaert

Vertoning van drie filmversies van de roman van Piet van Aken 'Klinkaert' ingeleid door Michel Apers.

Klinkaert: Haar eerste dag, A. Coeck - Klinkaert, Paul Meyer - Klinkaert, Patrick Le Bon
Vraagstelling naar authenticiteit en documentair belang, naar het gevaar van de interpretatie, naar de absurditeit van 'objectieve cinema'.

22u00 Drink, en home, sweet home...

ism UPV

Woensdag 27 april 1994 - Gallery

f i l m

3 keer "UNDERGROUND MOVIES" in het KK

KENNETH ANGER-MAGICK LANTERN CYCLE

K. Anger is de auteur van 'Hollywood-Babylon', die voor heel wat controverse zorgde bij de Hollywood scene.

Zowel in zijn boeken als in zijn films beoogt Anger de totale ontsterving van de 'Dream Machine'. Hij registreert koel, maar met een grote dosis zwarte humor, de teloorgang van een illusorische wereld en het opheffen van een verbroedende sluier. Anger schrijft niet terug voor een overrompelend gebruik van barokke, soms bombastische elementen in zijn films.

- Scorpio Rising (1963) Puce Moment (1949) Kustom Kar Kommandos (1965) - Innovation of my demon brother (1969) (muziek Mick Jagger) Lucifer Rising (1970-1980) - The Inauguration of the pleasure dome (1954)

Donderdag 5 mei - 21u - Kulturkaffee - gratis

GHOSTS OF THE CIVIL DEAD - JOHN HILLCOAT (1989)

David Hale is één van de hoofdpersonages in 'The U.S. Penitentiary Marion, Illinois'. Deze staatsgevangenis staat ook wel bekend onder de naam 'New Alcatraz'. Hale schetst hoe de gevangenen op een onmenselijke manier behandeld worden en hoe daardoor onherroepelijk een boederige opstand onder de gevangenen ontstaat. De muziek voor deze priet werd geschreven door Mick Harvey, Bizka Bargeld en Nick Cave. Deze laatste verschijnt trouwens in de film.

Donderdag 19 mei - 21u - Kulturkaffee - gratis

EARLY WORKS

David Lynch: The Grandmother is zijn eindwerk voor de academie waarin hij vertaalt hoe een kleine jongen een lieve oma kweekt uit een zaadje...

Peter Greenaway: Dear Phone (1976): surrealistische beelden van de rode telefoonbozen.

A walk through H (1978): de voorloper van 'The Daughtersman's contract'

Derek Jarman: Sloan Square: A room of ones own (1978) super 8 opnames in agenda stijl - Pirale Tape (1982) - een portret van W.S. Burroughs-TG psychic rally in heaven (1980)

Throbbing Gristle in concert

Donderdag 26 mei - 21u - Kulturkaffee - gratis

Donderdag 5 - 19 en 26 mei 1994 - 21u - Kulturkaffee - gratis

k o n c e r t

MICHAEL PRIME & MORPHOGENESIS

Het solowerk van Michael Prime onderzoekt het gebruik van organische geluidsbronnen en omgevingsgeluiden. Zo gebruikt hij o.a. "A bio-activity translator" om de geluiden afkomstig van het zenuwstelsel van planten rechtstreeks te vertalen.
Morphogenesis is een improvisatie gezelschap uit Londen. Hun muziek wordt gemaakt van zelfgebouwde instrumenten, short wave radio, percussie, vervormde stemmen, electronica, ongebouwde violen en andere machines.

Adam Bohman : ongebouwde violen, balajaka en objecten

Ron Brielel : stem en elektronica

Andy Courdry : klarinet, percussie en elektronica

Clive Graham : tapes, springveren en elektronica

Clive Hall : piano, percussie en elektronica

Michael Prime : watermachine, biofeedback en elektronica

Roger Sutherland : piano, percussie en springveren

Donderdag 21 april 1994 - 21u - Kulturkaffee - gratis

AGURK PLAYERS (S) & 2.2.2.7. (SLOV)

Agurk players werd in 1991 opgericht als reactie tegen het muzikale jargon dat voornamelijk verlaant aan originaliteit en creativiteit. De combinatie van de instrumenten is al een experiment op zich, waarbinnen er ook nog voldoende ruimte blijft voor improvisatie.

Svart Loden : stem

Torbjörn Richard : sax

Nank Bia : wheels

Mans Block : drum

Jens Loden : bas

Het Sloveense Hard Core Wave Trio 2.2.2.7. werd in '92 aangevoerd door violist Vuk, hierdoor kreeg hun muziek een nieuwe en frissere dimensie. Tot hun repertoire behoren ook enkele covers, gaande van Bach, Theatre of Hate en Gracia Jones.

Jari Mujic : bas

Bozo Rakocevic : gitaar

Robert Vrbovec : drum en stem

Vuk Krakovic : vioel en stem

Donderdag 28 april 1994 - 21u - Kulturkaffee - gratis

JAZZ/ACTUAL IMPROVISED AND COMPOSED MUSIC

Een concert vol jazz & actuele geïnspireerde en/of gekomponeerde muziek, dit door muzikanten die, op internationaal niveau, bij de meest overtuigende en overtuigende verdedigers, creators en illustratoren van een totale open muzikale praktijk mogen gerekend worden. Een must. Onder deze artiesten is er geen sprake van "recuperatie", noch van recycling van verschillende muzikale invloeden.

Het is de originaliteit van een eminente persoonlijke taal die een samensmelten is van emoties, van een zoeken en van ervaring. Er is bij hen een doordringend en diepgaand geluk om zich uit te drukken, zonder enige toegeving, op het ogenblik zelf. Kort, het hart en de essentie van hun muziek is de spontane en complexe samenwerkzaamheid. Dit muzikaal gebeuren heeft de verdienste om één moment unieke internationale muziek samen te brengen, creëert zo een veel belovende combinatie, die op zijn minst exceptioneel zal zijn.

Kortweg, alvorens naar dit spetterende muzikaal vuurwerk te komen luisteren, is een lansenbrekende cerebrale traktatie en een auditieve reinheid onontbeerlijk...

Barro Phillips : kontrabas (USA)

Jean Jacquim : percussie (B)

Daurik Lazro : saxon (F)

Conria Bauer : trombone (D)

Eddy Loozen : piano, composities (B)

+ guest : Peter Jacquymyn : kontrabas (B)

Woensdag 4 mei 1994 - 20u30 - Aula Qa - inkom 20 en 250 bf

Open brief aan de VUB-Rektor Prof. Dr. R. Dejaegere

Geachte Heer,
Ik behoort niet tot die groep van mensen die stug, gebiologeerd zijn eigen "ding" doet. Wat preciezer uitgedrukt, ik behoort tot de relatief kleine deelverzaeling van niet-geslaagden die het universitaire reilen en zeilen nog van lichtbij trachten te volgen. Intel:ctuele claustrofobie voorkomend, sla ik dan ook regelmatig een dagblad, een VUB-tijding open. Als ik me niet vergis is U de zorg over het VUB-medialandschap op democratische wijze toevertrouwd en in die hoedanigheid acht ik U dan ook voor deze brief de meest geschikte bestemming.

Een paar jaar geleden maakte ook ik, net zo als duizenden voor mij, mijn opwachting aan de poorten van onze Alma Mater. De massa gedrukte leerstof, die uiteindelijk het onderwerp uitmaakte van een weinig florisante studiecariëre, schreeuwde om een compenserende, meer blitse lay-out van een modale campusuitgave.

Waarde Rektor, het is niet zonder gêne dat ik dit verhaal, over mijn zoektocht naar en het aangeboden worden van Algemeen Wetenschappelijke/Academische Informatie, in het licht Uwer aanschijns breng, maar burgerzin noopt mij er toe de volgende generatie gemotiveerden die, om wat voor reden dan ook, Uw medialandschap willen verkennen, te waarschuwen voor wat hen hierbij te wachten staat.

Klein Duimpje indachtig wordt die eerste stap bij de ingangspoort meteen een fikse "zeven-mijls-laan-pas". Als een curiosum verdwaalet ik tussen lokalen en laboratoria in gangen met menig over en weer dravend geschifte geest. Geen glimp van Medialand. Edoch, voor mijn neus wordt manu militari "De Moelial (DM)" gedropt: een krant vóór en door studenten. Een overtrokken definitie dit laatste zo blijkt na jaren van verstand en dovemansgesprekken met redactionele scribenten/studenten. Voor je (inter) academische randnieuws heb je heus wel wat meer bronnen nodig dan dit ene lijfblad. Voorlopig hebben we er een tiental, inclusief de er sinds kort bijgekomen "De Krant (DK)". Maar goed, ik zoek een blaadje, ik zoek een folder, ik zoek een tijding-steds kleiner wordt mijn institutioneel inzicht, steeds groter mijn vertwijfeling omtrent de zin van deze chaotische publiciteitspolitiek. Van heel wat foldertjes namelijk wordt nog nauwelijks het bestaan vermoed, laat staan dat ze regelmatig worden GELEZEN(!) - een ervaringsfeit net zo als pakweg de niet strikt bewezen Tweede Hoofdwet van de Thermodynamica. De feedback is dan ook navenant, mogen we rustig stellen: en jammer genoeg omgekeerd evenredig met de financiële toelaging en infrastructurele voorzieningen. In schril contrast met dit alles staan de levens-omstandigheden van de "vóór-en-dóór-studenten"-bladen. DM en DK kennen wel degelijk een ruim lezerspubliek en dito feedback, maar de modale redactiehegts moet het er stellen zonder noemenswaardige infrastructuur, weinig of geen financiële armsgang en hopeloos tijdsgebrek. Een examenaanpassing in die optiek voor diegene die zich in deze jungle wil handhaven is meer dan wenselijk maar is, zoals U wellicht weet, enkel van toepassing voor het selecte topsport-gezelschap uit de Sportfaculteit. Decentralisatie van de verschillende diensten (UPV, P.R., e.a.) moge organisatorisch een pluspunt wezen - conform aan onze thermodynamica-wet van daarnet die algemeen "verspreiding" voorstaat, chaos dus- het evenzo

verspreid meedelen van WAT die verschillende diensten nu precies doen en HOE, lijkt mij minder evident vanwege onvermijdelijk energieverlies, tijd- en financiële verspilling. Onnodig te zeggen dat het globale tekstuele VUB-produkt temidden van al dat organisatorisch gemelk en gezever constant schade lijdt en ghettovorming in de hand werkt. Het wachten is dan nog enkel op de eerste reactionair, die luid gesticulerend, scanderend een weinig positieve noot laat horen en roept: "Eigen krant eerst!". U ziet het professor, provincialisme troef, de VTM-zender waardig, of hoe een academisch samenborigheidsgevoel nog onzichtbaarder is dan ooit; hoe een kleine universiteit klein kan zijn. Teneinde één en ander geverifieerd te krijgen bij een welingelichte bron over deze toch wel even somber als bizarre situatie kwam, naast en globale bevestiging ook een pikant detail ter sprake omtrent de verhouding van de gelijkelijke steun die "De Moelial" ontvangt en zijn Leuvense tegenhanger "Veto"...

Verbluft en duizelend van ongelof ben ik dan maar onder abominabele weersomstandigheden de

"Wuthering Heights" van Medialand afgestrompeld. Mijnheer de Rektor, ik vind het prettig te weten dat er zoiets bestaat als een Vrije Universiteit te Brussel maar meer nog had ik van U willen vernemen wat het nut is van circulaire die amper worden gelezen en het gekakel voor eigen winkel dat hiermee ontegensprekelijk in rechtstreeks verband staat - wat de zin is van een inefficiënt mediabeleid behalve dan voorbijgaan aan een dezer dagen broodnodig doel: het **samenbrengen** van studenten, faculteiten, universiteiten,

kortom het voortvoeren nemen van een groter Sociaal Maatschappelijke én Wetenschappelijke Bewustwording annex Engagement?

Mag ik, alvorens af te sluiten, nog even opmerken dat de titel "Redactiehegts" nog net geen betrekking heeft op een met-paard-en-kar-distributie van DM en DK maar een houdte bereid voor de gedrevenheid van de redactieleden van de redactieleden. Indien U eventueel toch een medialijntje kan uitwerpen op de volgende begrotingsronde, graag een paar mountainbikes dan voor deze jongens en meisjes; ter meerdere eer en glorie van het comfortabeler trotseren van de "Wuthering Heights" in Medialand.

met vriendelijke groeten,
Patrick Van Rie,
Brussel

In memoriam Hellemans

Met diepe droefheid deel ik mede dat Prof. Dr. Dina Hellemans, Gewoon Hoogleraar aan de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte, overleden is op maandag 21 maart 1994.

Collega Dina Hellemans werd geboren te Mechelen op 14 september 1944. Ze bezocht het Koninklijk Lyceum aldaar en studeerde Germaanse Filologie aan de Vrije Universiteit Brussel waar ze met de grootste onderscheiding tot licentiaat promoveerde in 1967. Haar proefschrift over de poëzie van Richard Minne (1973) leverde haar de Prijs voor Letterkunde op van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde in 1975.

Mevrouw Hellemans was navorsings-stagiair en aspirant bij het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (1967-1972). Vanaf 1972 was ze als wetenschappelijk medewerkster verbonden aan de toen nieuwe V.U.B.-bibliotheek.

In 1974 werd ze aangesteld als docent Nederlandse letterkunde aan onze Alma Mater, waar ze titularis werd van basiscursussen, zoals "Geschiedenis van de Nederlandse letterkunde", "Vergelijkende literatuur-studie", "Verklaring van Nederlandse schrijvers" en "Algemene Literatuur-wetenschap". In 1980 werd ze tot gewoon hoogleraar benoemd. Van 1990 tot 1993 bekleedde ze de functie van vice-decaan aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte.

Haar belangstelling die oorspronkelijk vooral proza en poëzie betrof, werd later ook tot het theater veruitd. Onder haar impuls groeide de theaterwetenschap uit tot een volwaardige studierichting aan de V.U.B. De cursussen "Theatergeschiedenis en -sociologie", "Voorstellingsanalyse" en "Aspecten van theatertheorie", omkaderd door werkcolleges en seminars, zouden zonder haar onverdroten inzet en ijver niet bestaan. Door haar toedoen werd onlangs nog de GGS-Theaterwetenschap opgericht die aan de V.U.B. werd verankerd.

Haar interesse voor het theater is af te lezen van belangrijke publicaties die ze samen met haar medewerkers publiceerde. "Het theater zoekt, zoek het theater". "Blijf niet gelaten op de wonderen wachten". "Het theater

heeft je hart nodig" en "Op de voet gevolgd" schetsen een fascinerend beeld van het huidige theaterlandschap, waarvan ze het maatschappelijk belang feilloos kon inschatten. Ze was ook bijzonder goed op de hoogte van wat er op internationaal vlak gebeurde. Op het befaamde theaterfestival van Avignon was ze een bekend gezicht bij dramaturgen en acteurs en haar contacten strekten zich uit tot Rusland en de Verenigde Staten, waar ze aan de University of Berkeley, Californië, de Pieter Paul Rubens leerstoel bekleedde.

Ook in haar privé-leven was een bijzondere persoonlijkheid. Als moeder van zeven kinderen nam ze een taak op zich die bovenmenselijk mag worden genoemd. Als vrouw erkende ze de verworvenheden van het feminisme maar dit belette haar niet zeer kritisch te staan tegenover alle maatschappelijke denkbeelden die ze als simplistisch of oppervlakkig beschouwde. Als docent heeft ze generaties studenten begeesterd door haar kennis van, en enthousiasme voor, de Nederlandse literatuur en de theaterwereld. Telkens was de ondertoon van haar analyses ruim maatschappelijk en humanistisch georiënteerd.

Ze werd weggerukt op nauwelijks vijftigjarige leeftijd. Haar plannen werden niet ten volle vervuld. De V.U.B. en de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte verliezen in haar een belangrijke pijler, een uitstekend hoogleraar en een groot mens.

De begrafenis vindt plaats op zaterdag 26 maart 1994. Bijeenkomst om 10 u in het funerarium in de Slachthuisstraat 84 tot 1800 Vilvoorde, waar een laatste groet aan de overledene kan gebracht worden.

Prof. dr. R. Dejaegere,
Rektor

April '94

maandag 25, dinsdag 26,
woensdag 27 en donderdag
28 april om 20u

HERMAN VAN VEEN
INTERNATIONAAL
org. Pimpemel

Mei '94

zondag 8 mei, om 20u in de
Mirano:

PRIMAL SCREAM
org. AB&Foundation

donderdag 12 mei, om 20u:

BLUE BLOT
support: CHELSY
org. AB

Agenda

VK SCHOOLSTRAAT 1080 BRUSSEL

20/4	I.A.M. + RAGGA SONIC
21/4	DAS EFX + THE FUGEES
22/4	CELL + MONSTERLAND
28/4	NERVE + LUC VANACKER
29/4	ON-U-SOUND SPECIAL LITTLE ANNIE + BIM SHERMAN
1/5	STABBING WESTWARD
3/5	HEATHER NOVA
4/5	TRANSGLOBAL UNDERGROUND
7/5	AFRICAN HEADCHARGE

INFOTEL: 02/414.29.07

Doctoraatsopleiding

De discussie over de op til zijnde verplichting van de doctoraatsopleiding gaat verder. In de vorige Moeial (nr. 9) kon u de reactie lezen van VUBO op het artikel "Doctorandi aller Faculteiten verenigt u" geschreven door K. Verelst (Moeial nr.8). Het artikel dat nu volgt is een reactie van K. Verelst op het artikel van VUBO.

De reactie van VUBO getuigt niet van veel sportiviteit, vooral niet omdat de vraag om het probleem "doctoraatsopleidingen" ter tafel te gooien via de Moeial, evenals de documenten waarop het artikel is gesteund, van leden van het AAP en het ZAP is gekomen. Even de punten op de i: het document over de doctoraatsopleidingen dat als "voorstel tot beslissing" op de Raad van Beheer van 18 januari moest komen, is mij, evenals de mensen die het mij gegeven hebben, pas na die vergadering doorgevoerd geworden. Het was voor de paar mensen die ervan op de hoogte waren ook volkomen duidelijk dat het de bedoeling was het zonder meer goed te keuren. Na langdurig lobbywerk werd door een ultieme interventie van VUBO-vertegenwoordigers op een vergadering bij de Rektor op 14 januari, bekomen dat de verplichting voorlopig met twee jaar zou worden uitgesteld, en er na die periode een evaluatie zou komen om te zien, of het aantal vrijwillige deelnemers hoog genoeg zou zijn. Indien niet zou de verplichting alsnog worden ingevoerd. Het rondschriven van de VUBO-vertegenwoordigers bevatte dan ook een oproep om uit vrije wil massaal in te schrijven. Wat betekende nu dit: "hoog genoeg"? Hoog genoeg opdat de miljoenen, die de VUB voorzien had binnen te schrijven door de inschrijving te verplichten, toch zouden worden gehaald. Enkele decanen hebben mij ondertussen gezegd dat zij ervan uitgaan dat de doctoraatsopleiding over twee jaar in elk geval zal worden verplicht, ofwel omdat er niet genoeg inschrijvingen zullen zijn, ofwel omdat er veel zijn, "en dan maakt het toch geen verschil meer". Ik mag er overigens op wijzen dat mijn artikel in de eerste plaats handelde over het principe van de doctoraatsopleiding en over de geest waarin het document was opgesteld door het uitvoerig te citeren; de verplichting was daarvan slechts een aspect. In dat verband zij opgemerkt dat VUBO als bijkomende toegeving verkregen heeft, dat zij een voorstel over de invulling van de doctoraatsopleiding mogen voorleggen; dit creëert de mogelijkheid dat er iets beters uit de bus kan komen dan de oorspronkelijke plannen. Dat is een goede zaak. Maar dan zal er openlijk moeten gewerkt worden in een andere dan een technocratische of financiële geest. Dan zal het ook niet meer gebeuren dat er mensen naar mij toekomen met de vraag zaak in de openbaarheid te brengen, en hoeft ge ook niet meer zo triomfalistisch te reageren; daar is het immers nog veel te vroeg voor. Sans rancune.

't Parochieblad

Deze rubriek is er om alle gefrustreerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozems aller tijden verenig u! Post jullie brieven in de Moelial-brievenbus in de cafetaria (tussen kiosk en kassa). De publikaties in het Parochieblad vallen niet onder verantwoordelijkheid van de redactie.

Sex, Sensatie en frustratie

O.K., nu ik uw aandacht heb:

Is de mens gemaakt om met mensen te gaan, zijn mens-zijn te vervolmaken en mensen te maken?

Of is de mens gemaakt om van één zaad terug naar eenzaam te gaan?

Wie zal het zeggen: mensen praten niet! Mensen lallen om anderen te bevallen...

(ult de bundel: "Het Jaloerse zaad wordt kwaad")

Nergens, maar ergens wel, hier natuurlijk niet. Zij niet, niet meer, ooit wel, natuurlijk; anders niet niet meer. Misschien later, ergens, ooit; natuurlijk; anders ik niet meer...

(ult de bundel: "Nooit Nergens Niemand Niets")

Wie zal iets zeggen? Van al dat lallen krijg ik scheurballen! Maar als potentiële eenzaam moet ik dat er bijnemen.

(uit het bundel: "de onverteerbare lulkoek")

Markske Minder

Wewatblijeff

Weet ge waarom Albert II zo heeft?

Hij rijdt op een Harley Parkinson.

Fabiopola

Oh Vader

Waarom heeft België maar één heilige?

In the name of

MUZIEK

Welke muziek zullen ze draaien op Kurt Cobains begrafenis?

a bullet in the head van RATM

Flauwe mop, nieuwjaar

J. L. Cotst

kaleidoscoop

Wat is afwisselend blauw-rood,blauw-rood,...

ne smurf in ne keukenrobot

Gargamel & Azrael

treinkaartje paus bezoek (alle nonnen daarheen)

vanaf nu bij elk bezoek van een buitenlands staatshoofd gelden volgende tarieven:

Pausbezoek ter gelegenheid van de zaligverklaring van Pater Damiaan

Koop nu maar de busje op onze stations

voorverkoop:
46 x 10 = 200
45 x 10 = 200
neem een terugkooptje voor de busje en de kaartje (niet te retourneren)

Allen blij en tevree: de BOB leest met u mee!

incognito

Beavis and butthead doen aan Vrij Onderzoek! U toch ook?

pointtriangle

T/W '94?

1. Evil Superstars (belgisch)
2. Cypres Hill (Mary Jane)
3. PJ Harvey (een vrouw)
4. Gerard Reve (Saint-Amour)
5. Afghan Wigs (no comment)
6. Sonic Youth (om Thurston jr.)
7. Smashing Pumpkins

+ ROCKPARTY all night

P.S.: ik zit zeker in het verkeerde blad?

P.P. S.: fuck off Herman

uitlaat

oh VUB,

moeder zonder hoogtes waar gaat ge nu naar toe? Fabriek of museum: want universiteit zijt ge moe

slaap maar voort

Schijn-economie

Het masker is thans een schaars goed geworden, haast iedereen draagt er één.

Kafka van het koren

Afscheid nemen is soms zwaar

"Ge moet beseffen dat als Koen Vandendurpel wegvalt, de hele Y' plat ligt"

vrij naar vroeger (de Oeral)

Er zijn maar twee zekerheden in het leven:

1. De eerste mens komt uit Afrika
2. De eerste aap uit de Katholieke Kerk

Kafka van het koren

B.S.G. Agenda

ZAAL

ma 02 / 05
LIA

In de reeks wat zal het zijn: Cantus of TD?

do 21 / 04
LWK

di 03 / 05
PK

zo 24 / 04
IG Cantus

wo 04 / 05
HILOK

ma 25 / 04
RK

do 05 / 05
APIA

di 26 / 04
TD
KEPS

In de reeks we geven ne film (we kunnen geen films aankondigen zonder naam)

wo 27 / 04
KEPS

ma 25 / 04
Laurel

do 28 / 04
PERS

JETTE

zo 01 / 05
CANTUS
KBS

In de reeks in Jette is alles stil (geen activiteiten tot 6 juli naar het schijnt)

FILM

KIB

di 26 / 04
DAVE
PERS

POTEMKIN -
EXPERIMENT
M&E

wo 27 / 04
California
ZWK

do 28 / 04
The Firm
KEPS

ma 02 / 05
Boxing Helena
WL

di 03 / 05
Casablanca
\$olvay

VARIA

In de reeks zoek de plaats van de activiteit:

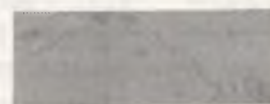
wo 27 / 04
BM Kaartavond

do 28 / 04
BM overdrachtscantus

PK mini-industriedag

di 03 / 05
PK overdrachtscantus

zo 08 / 05
WK
overdrachtscantus

AAN ALLE KRINGEN

gelieve een duidelijkere Agenda (aard van de BSGzaal-activiteit, naam van de film ect...) aan het BSG of De MOEIAL mee te delen

ΔΕ ΜΟΕΙΑΛ

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/641.23.38
fax 02/641.23.62

Coördinator
Haroun Amira

Redactie

Jurgen Oste, Sami
Anna
Steven, Pete, Domenico

Medewerkers

Jack Van Handenhove,
Stefan, Matrick, Geert A.
Seppe, Sjoonic, Sarah, Saskia,
Pascal

Illustraties

Geert Rondou,
Wim Castermans,
archieff

Verantwoordelijke uitgever
Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikelen van het BSG en VO.